

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219204595
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2219204595.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Dominika Horváthová, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava - Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenému advokátskou kanceláriou: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1. M. P., nar. XX.X.XXXX, adresa G. S., Z. ulica XX, 2. B. P., nar. X.X.XXXX, adresa tamtiež, 3. maloletý X. P., nar. XX.X.XXXX, adresa tamtiež, v konaní zastúpený zákonnou zástupkyňou žalovanou 1, o zaplatenie 31.000,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 21Csp/225/2019-261 zo dňa 18.1.2022, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovaným 1, 2 a 3 náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.
2. Právne prvoinštančný súd vec posúdil na základe aplikácie ust. § 54a, § 100 ods. 1, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 5.12.2018 (zák. č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník - ďalej aj len OZ).
3. Prvoinštančný súd pokračoval, že preskúmanou zmluvou o úvere sa žalobca zaviazal žalovaným poskytnúť spotrebiteľský úver a žalovaní sa zaviazali čerpaný úver vrátiť spolu s úrokmi. Žalovaní pri uzatváraní zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a preto sa považujú za spotrebiteľov (§ 52 ods. 4 OZ). Keďže predmetná zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, vzťah z nej vyplývajúci je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy (§ 52 ods. 1 OZ). Zároveň sa tým žalobca považuje aj za veriteľa podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a žalovaný za spotrebiteľa podľa § 2 písm. c) tohto zákona.
4. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd v súlade s § 54a OZ ex offo skúmal, či nárok nie je premlčaný. Z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je zřejmé, že za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Premlčané právo nemožno priznať. Účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva na súde a zároveň zabrániť stavu právnej neistoty povinných osôb, ktoré by v prípade neexistencie inštitútu premlčania boli nútené splniť si svoje povinnosti aj po časovo neprimeranej dobe. Zákon č. 129/2010 Z.z. neobsahuje úpravu premlčania práva. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba je trojročná a plynie

odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Jednotlivé splátky zročné do zosplatnenia úveru sa premičujú vo všeobecnej trojročnej premičacej dobe, ktorá plynie osobitne odo dňa splatnosti každej zo splátok. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premičacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

5. Prvoinštančný súd pokračoval, že žalobca úver zosplatnil listom zo dňa 14.12.2016. Premičacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie celého zostatku predčasne zosplatneného spotrebiteľského úveru začala podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od splatnosti splátky pre nesplnenie ktorej uplatnil právny predchodca žalobcu toto právo. Z listín bolo preukázané, že úver bol predčasne zosplatnený pre neuhradenie splátky, ktorá o tri mesiace predchádzala zosplatneniu úveru, teda pre neuhradenie splátky splatnej 15.08.2016. Od 15.08.2016 začala podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynúť trojročná premičacia doba ohľadom zosplatnených splátok úveru, ktorej koniec pripadol na 15.08.2019. Žalobca podal žalobu na súd dňa 03.12.2019, teda v deň podania žaloby bola pohľadávka žalobcu premičaná. Keďže premičanú pohľadávku nemožno podľa § 54a OZ vymáhať, rozhodol súd tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol.

6. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže však vecne úspešní žalovaní boli v konaní pasívni, žiadne trovy im nevznikli, rozhodol súd tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nevznikol.

7. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalobca, pričom uplatnil odvolacie dôvody, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (písm. f) citovaného ustanovenia) a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (písm. h) citovaného ustanovenia), pričom sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že vyhovie žalobe a prizná žalobcovi voči žalovaným nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. aby napadnutý rozsudok v zmysle § 389 ods. 1 CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Odvolateľ uviedol, že sa nestotožňuje s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, že v zmysle § 103 OZ začala plynúť premičacia doba pre všetky splátky úveru splatné do budúca odo dňa zročnosti tej splátky, ktorá v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ predchádza vyhláseniu mimoriadnej splatnosti a teda začala plynúť už 15.8.2016 a uplynula najneskôr 15.8.2019, pričom keďže žaloba bola podaná na súde 3.12.2019, bola podaná po uplynutí trojročnej premičacej doby. Odvolateľ má za to, že pre začiatok plynutia premičacej doby je nutné, aby veriteľ využil svoje právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky, čím sa jeho právo stáva nárokom, t.j. actio nata. V danom prípade žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 13.12.2016 a zároveň vyzval dlžníkov, aby jeho pohľadávku uhradili do 15 dní. Žalobca by si nemohol svoj nárok uplatniť predtým, ako boli dlžníci vyzvaní na plnenie. Premičacia doba preto nemohla začať plynúť už 15.8.2016, nakoľko veriteľove právo ešte nebolo splatným, teda neexistovalo actio nata. V prípade podania žaloby na súd pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti a ukončením zmluvného vzťahu by bol žalobný návrh zamietnutý ako predčasný. Žalobca považuje za nesporné, že veriteľ si mohol uplatniť svoj nárok až po vyhlásení mimoriadnej splatnosti a márnom uplynutí lehoty na plnenie. K začiatku plynutia premičacej doby teda došlo najskôr 29.12.2016.

9. Podľa odvolateľa uvedený názor vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Cdo 146/2008 zo dňa 31.7.2008, ktoré sa odklonilo od doterajšej judikatúry (R 28/1984), z ktorého zdôraznil, že aj v prípadoch, v ktorých čas plnenia nebol dohodnutý, ani ustanovený právnym predpisom, alebo určený v rozhodnutí, začína plynúť premičacia doba dňom splatnosti dlhu ak obsahom záväzku je povinnosť niečo dať alebo konať. I keď začiatok plynutia všeobecnej premičacej doby je vymedzený objektívne, nemôže predchádzať vzniku nároku, ktorý vzniká až splatnosťou. Až splatnosťou totiž vzniká možnosť uplatnenia práva na súde.

10. Odvolateľ považuje záver súdu o premičaní nároku za nesprávny a nelogický, ak počítal začiatok plynutia premičacej doby od dátumu splatnosti splátky, ktorá predchádzala tri mesiace dátumu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, keďže v danom momente ešte veriteľ nemohol procesne úspešne

žalovať nárok zo spotrebiteľskej zmluvy (chýbala actio nata). De facto to znamená nezákonné skrátenie premlčacej doby o tri mesiace, čo je v príkrom rozpore s esenciálnymi zásadami súkromného práva. Keďže žaloba bola na súd podaná dňa 3.12.2019, pri zohľadnení trojročnej premlčacej lehoty plynúcej odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplatnení úveru, došlo k uplatneniu nároku včas a v súlade s § 101 OZ.

11. Na podporu svojich tvrdení žalobca odkázal na rozhodovaciu prax odvolacích súdov, keď poukázal na závery Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.11.2019 sp. zn. 19Co/29/2019, Krajského súdu v Trnave zo dňa 26.11.2017 sp. zn. 23Co/44/2017, zo dňa 31.3.2020 sp. zn. 10Co/264/2017 a Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.4.2016 sp. zn. 17Co/293/2015.

12. Odvolateľ pokračoval, že peňažný dlh dlžníkov sa nestal splatným dňom splatnosti splátky, ktorá tri mesiace predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, ale až úkonom veriteľa - vyhlásením predčasnej splatnosti úveru. Žalovateľnosť nastáva až splatnosťou dlhu. Záver súdu nezohľadňuje, že protiprávny stav vyvolali dlžníci svojím nezodpovedným správaním, ktorého prirodzeným následkom je sankcia. Žalobca postupoval lege artis, keď sa žalobou domáhal, aby mu žalovaní vrátili celú sumu poskytnutého úveru, vrátane príslušenstva. Rozhodnutím o zamietnutí žaloby bol žalobca flagrantným spôsobom ukrátený na svojich právach. Tendenčný postoj súdneho orgánu v prospech spotrebiteľov, prejavom ktorého je zámerná snaha deštruovať zmluvné a zákonné práva veriteľa, evidentne porušuje základný princíp rovnosti strán, ako aj princíp právnej istoty a predvídateľnosti práva. Nadväzne odvolateľ poukázal na odlišné stanovisko JUDr. Q. I., bývalého podpredsedu ÚS SR k nálezu zo dňa 24.10.2013 sp. zn. I.ÚS 547/2012 o neadekvátnej ochrane spotrebiteľov.

13. V závere odvolania žalobca zdôraznil, že súd neodôvodnil riadne a dostatočne svoje rozhodnutie, pričom rozhodnutie sa javí ako svojvoľné a arbitrárne s cieľom za každú cenu ochrániť spotrebiteľa na úkor veriteľa v rozpore s § 220 ods. 2 CSP, čím nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rozhodnutie súdu napĺňa znaky zmätočnosti, nepresvedčivosti a najmä nepreskúmateľnosti. Zároveň napadnutý rozsudok trpí vadou nesprávneho právneho posúdenia veci a v rozsudku absentuje riadne a konzistentné odôvodnenie a vysporiadanie sa s jednotlivými dôkazmi s následnou aplikáciou príslušných právnych predpisov na zistený skutkový stav veci, čo zakladá vadu nepreskúmateľnosti napádaného rozsudku. Odvolateľ je názoru, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko nárok je dôvodný a nemožno ho považovať za premlčaný ani len sčasti.

14. Žiaden zo žalovaných odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

15. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 CSP).

16. Predmetom sporu pred prvoinštančným súdom bol nárok žalobcu uplatnený žalobou na zaplatenie od žalovaných sumy 31.000,- Eur s príslušenstvom, z titulu zmluvy o úvere č. 5019841806 zo dňa 14.12.2021, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava ako veriteľ s právnym predchodcom žalovaných B. P. a žalovanou¹ ako dlžníkmi. Prvoinštančný súd

predmetnú žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že uplatnenú pohľadávku považoval v celom rozsahu za premlčanú.

17. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý je viazaný ako rozsahom, tak i dôvodmi uplatnenými v odvolaní, bolo posúdiť správnosť skutkových a právnych úsudkov súdu prvej inštancie vedúcich k záveru o premlčaní žalobou uplatneného nároku a posúdiť existenciu vady konania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

18. Dokazovaním vykonaným pred súdom prvej inštancie bolo preukázaný skutkový stav, v tomto štádiu konania nesporný, že na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 5019841806 uzavretej na 14.12.2011 medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava ako veriteľom a neb. B. P. a žalovanou 1 ako dlžníkmi a spotrebiteľmi bol dlžníkom poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 63.000,- Eur, ktoré sa dlžníci zaviazali uhradiť v dohodnutých 324 mesačných splátkach vo výške 349,32 Eur k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc dňom 15.1.2012. Listom zo dňa 12.9.2016 pôvodný veriteľ oznámil dlžníkom, že sú v omeškaní so splácaním predmetnej pohľadávky ku dňu 12.9.2016 vo výške 12.243,79 Eur a vyzval ich, aby dlžnú sumu uhradili najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy na označený účet s tým, že ak dlžnú sumu v lehote neuhradia, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť a pristúpiť k výkonu záložného práva. Keďže dlžníci dlh neuhradili, listom zo dňa 14.12.2016 Slovenská sporiteľňa a.s. oznámila dlžníkom vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ku dňu 13.12.2016 s tým, že pohľadávku zo zmluvy vo výške 73.049,24 Eur majú uhradiť do 15 dní na označený účet.

19. Pre posúdenie otázky premlčania v danej veci boli právne rozhodné nasledujúce hmotnoprávne ustanovenia, správne aplikované prvoinštančným súdom:

20. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. V zmysle 54a OZ premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahraďiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

23. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

26. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení, pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy keď dlh má byť uhradený v splátkach, ust. § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom od 1.7.2011) umožňuje uplatniť právo na zosplatenie úveru v zmysle § 565 OZ až po minimálne trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou. V tejto časti je ustanovenie cit. § 53 ods. 9 OZ lex specialis k § 565 veta druhá OZ, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Pri spotrebiteľskom úvere splácanom mesačnými splátkami, musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou zo splátok a za vtedy sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. Ak by malo platiť doslovne obmedzenie § 565 veta druhá OZ, veriteľ by potom nikdy nemohol uplatniť právo na zosplatenie podľa § 565 OZ. To by ale bolo v rozpore s ust. § 53 ods. 9 OZ, ktoré jasne hovorí, že dodávateľ môže uplatniť právo podľa § 565

OZ, avšak s modifikáciou, že najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Z uvedeného potom vyplýva, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 OZ po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou, bez ohľadu na to, že medzičasom sa stali zročnými ďalšie splátky. Ak toto právo veriteľ nevyužije, možnosť uplatniť toto právo zaniká vo vzťahu k predošlej splátke, ale zároveň znova vzniká vo vzťahu k novej omeškanej splátke a trvá zas až do splatnosti najbližšej ďalšej splátky. Ust. § 53 ods. 9 OZ teda viaže možnosť vykonať právo veriteľa podľa § 565 OZ na trojmesačné omeškание s jednou splátkou. V súvislosti s § 53 ods. 9 OZ potom treba druhú vetu § 565 OZ interpretovať tak, že možnosť realizovať toto právo pri spotrebiteľskej zmluve vzniká uplynutím trojmesačného omeškania s niektorou splátkou a trvá do okamihu, kedy by uplynulo trojmesačné omeškание s ďalšou splátkou. V zmysle § 103 OZ potom platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti tej splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, a nie od okamihu využitia práva žiadať splnenie celého úveru naraz. Premlčanie celého zvyšku dlhu preto nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom, ale na okamih zročnosti tej splátky, kvôli ktorej sa toto právo využíva a od zročnosti tejto splátky (a nie až uplynutím troch mesiacov resp. od zosplatenia) plynie premlčacia doba v zmysle § 103 OZ.

27. Opačný názor odvolateľa, podľa ktorého by premlčacia doba mala začať plynúť až okamihom využitia práva na zosplatenie celého úveru, odvolací súd nepovažuje za správny, keďže podľa jeho názoru, odporuje vyššie citovaným ustanoveniam.

28. Vychádzajúc z vyššie uvedených právnych a teoretických východísk, keďže v danom prípade právny predchodca žalobcu zosplatinil predmetný úver listom zo dňa 14.12.2016, za situácie, keď dlžníci predmetný úver predtým súvisle a dlhodobou nesplácali, mohlo sa tak stať pre nezaplatenie splátky splatnej ku dňu 15.8.2016, ako správne uzavrel prvoinštančný súd (najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, ktoré boli splatné k 15. dňu v mesiaci). Trojročná premlčacia doba potom začala plynúť odo dňa zročnosti tejto nesplnenej splátky, teda od 15.8.2016 a uplynula dňa 15.8.2019 (§ 122 ods. 2 OZ). Pre predchádzajúce splátky pritom premlčacia lehota uplynula už predtým. Pretože žaloba bola na súd doručená dňa 3.12.2019, stalo sa tak po uplynutí premlčacej doby. V zmysle § 54a OZ pritom platí, že premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a súd ho preto nemôže priznať

29. Odvolací súd si je vedomý neustálenosti rozhodovacej súdnej praxe na predmetnej otázke, avšak vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu sa prikláňa k tej skupine právnych názorov, ktoré vychádzajú z premisy, že po zosplatení dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý sa má platiť v splátkach, začína plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti tej splátky, pre ktorú dodávateľ uplatnil právo na zosplatenie úveru, v zmysle § 103 v spojení s § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Odvolateľom poukázaný judikát NS SR R 4/2021 nie je s týmto záverom v rozpore.

30. Je pravdou, že nevyhnutnosť pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy vyčkat' tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky v zmysle § 53 ods. 9 OZ pred uplatnením nároku na zosplatenie celej pohľadávky podľa § 565 OZ, znevýhodňuje veriteľa, avšak stalo sa tak z vôle zákonodarcu za účelom ochrany slabšej strany - spotrebiteľa.

31. Ďalšie odvolacie argumenty, s poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie, odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (II. ÚS 78/05). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu odvolateľa zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, vzhľadom na uvedené závery už irelevantnú a nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, i s poukazom na princíp

hospodárnosti konania (čl. 17 OSP), odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

32. Zo všetkých uvedených dôvodov potom odvolací súd, vo výrokoch vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie, včítane závislého a vzhľadom na spôsob rozhodnutia veci aj vecne správneho výroku II. o náhrade trov prvoinštančného konania, s použitím § 387 CSP potvrdil.

33. V zmysle § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

34. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. V tomto odvolacom konaní boli plne úspešní žalovaní a preto podľa citovaného ustanovenia žalovaným zásadne vzniklo právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči v odvolaní neúspešnému žalobcovi. Z obsahu spisu ale vyplýva, že v danom prípade všetci žalovaní boli v odvolacom konaní pasívni, nevykonali žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnili, ani nevyčíslili a podľa obsahu spisu im ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. V dôsledku toho odvolací súd (i s odkazom na R 72/18) hoci úspešným žalovaným náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

37. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).